

premiéra

Nevíňátka aneb upřímnost na zabití

Talk show Pavlíny Wolfové

Od 7. září každou neděli v 17:30 hodin

nova

ODVAŽTE SE
NEBRAT SE VÁŽNĚ

Cílem talk show Pavlíny Wolfové s dětmi je originální, zábavnou, lehce satirickou formou pohlížet na naši „dospělou“ realitu zvláštní optikou dětí, které mohou za podstatné považovat jiné detaily, jevy a souvislosti, než dospělí. Mohou nás svými pohledy na věc a řešení inspirovat, zaskočit...

Dospělí už jsou v realitě „namočení“, děti ještě vidí svět zjednodušeně, někdy povrchně, nekorektně, vytržené z kontextu, ale má to vždy jistou logiku, v níž hledáme inspiraci. Sami se chceme vracet k vnitřnímu dítěti v sobě!

Jde o „forestgumpovský“ přístup ke světu – svět z „podhledu“ pro ty s „nadhledem“...

Do studia přicházejí děti ve věku mezi pěti a sedmnácti. Pavlína jim ve zpravodajském obrazovém materiálu představí vybranou politickou, ekonomickou, kulturní či sportovní událost týdne a bude se ptát. Děti pak budou na dané situace samy reagovat a ze svého pohledu je komentovat.

Spoluautorem televizních Neviňátek je novinář Reflexu Milan Tesař. Talk show vychází z úspěšného rozhlasového pořadu Pavlíny Wolfové Děti vám to řeknou.

Pavlína Wolfová o Neviňátkách

Jiný pohled na věc

Když jsem před třemi lety začala dělat rozhlasovou talk show Děti vám to řeknou, ukázalo se, jaký bič si na sebe pletu. My dospělí totiž vlastně neumíme s dětmi mluvit tak, abychom je zaujali a navíc je často neumíme nebo nechceme poslouchat. Mluví totiž o nás tak, jak my sami o sobě vůbec nesmýšlíme. Za tím, co nám sdělují pak alibisticky hledáme provokaci nebo lumpárnu. Chce to být k sobě tvrdý a přiznat si, že to, co říkají je v podstatě čistá pravda anebo alepoň pokus o jiný pohled na věc.

Děti to nedělají

Celý náš svět je sešněrován nejrůznějšími pravidly. O některých věcech se nemluví, o některých se dokonce ani nepřemýšlí. Řadě věcí sice nerozumíme, ale přikyvujeme jim. A tohle děti nedělají. Nemusejí a ani to neumějí. Žádné téma pro ně není tabu. A když něco nechápou, zeptají se a udělají si názor. Budeme-li je poslouchat, náš život to velmi obohatí. Možná se od nich i něco naučíme. I když jsou i takoví mezi námi, kteří to prostě slyšet nechtějí. Já ale, díky těm rozhlasovým dětem, čtu už třetí rok noviny a dívám se na zprávy s jistou lehkostí.

Profesní krize

Na rozhovory s dětmi jsem se dala ve chvíli, kdy mě přestalo bavit zpovídat dospělé. Zjistila jsem, že dávám-li někomu v aktuálním publicistickém pořadu otázky, často už dopředu tuším, co mi odpoví. Zeptám-li se na něco jiného, stejně nakonec odbočí do té své škatulky. A to je ztráta času, to mě nebaví. A diváky nebo posluchače taky ne. Skoro půl roku jsem se pro tenhle pocit marnosti zmítala v profesní krizi. Mě zajímá mluvit s lidmi, kteří mi řeknou něco nového, něco překvapivého. A když jsem přemýšlela, kde brát lidi, u kterých předem nevím, co mi odpovědí, zjistila jsem, že jich je spousta, ale řada z nich do médií nechce jít a řada z nich zase není tzv. mediálně atraktivní. Tak jsem si řekla, že to zkusím jinak a budu se ptát dětí.

Vysoká laťka

Neviňátka není pořad pro děti, ale pro dospělé! Není v něm nic infantilního. Já nemám k dětem žádný speciální vztah, odlišný než má většina lidí. Nad kočárkem se nerozplácnu a existuji chvíle, kdy mi ani nepřipadají roztomilé. Zjistila jsem ale, že mě zajímají, že jsem schopná s nimi mluvit jako s dospělými a že ony to oceňují a stojí jim proto za to mluvit se mnou. Dala jsem si úkol, že se jich budu upřímně ptát na to, co si myslí a ony mi budou upřímně odpovídat. Vůbec jsem netušila, jak vysoko máte laťku, když chcete mluvit s někým, kdo má pod metr deset. Je to hodně, hodně vysoko.

Moderátorka: Pavlína Wolfová
Režie: Petr Zahrádka
Producent: Věra Krincvajová
Stopáž: 20 min
Periodicita: týdeník

Casting

probíhá v různých městech celé ČR. Děti neprocházejí žádnou zkouškou. Základní požadavek zní: komunikativnost a žádný ostych před kamerou a mikrofonem. Dál samozřejmě souhlas rodičů a to nejdůležitější – chtít si přijít povídat.

Dekorace

Studio koncipoval architekt Michael Klang tak, aby vyjadřovalo základní myšlenku pořadu: pohled dětí je jiný, neúprosný, dravý, ale strašně zdravý. Děti usadil do křesel, jež jsou vyvýšená tak, aby si s moderátorkou hleděly do očí. Současně však sedí nad imaginární vodní plochou, což má symbolizovat jejich čistotu, to, že ještě nejsou do reality dospělých „namočené“, narozdíl od dospělé moderátorky, jež se v ní brodí přinejmenším po kolena.

